

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: الکسی بلوف
برگردان: ا.م. شیری
۰۱ اکتوبر ۲۰۲۴

سازمان ملل متحد، ابزار استعمار نو!

«پیمان دیجیتال جهانی» – به‌مثابه مانیفست دیکتاتوری اطلاعات کامل جهانی‌گرانی طرفدار غرب

سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه، به ویژه در این هفته در اجلاس وزیران خارجه گروه ۲۰ گفت: «برخی مکانیسم‌های جهانی هنوز در دست غرب است و از آن سوءاستفاده می‌کند. تلاش‌های آمریکا و متحدانش برای تحمیل یک دستور کار تقابلی بر ساختارهای بین‌المللی، برای تبدیل آن‌ها به عوامل محدودیت‌های یکجانبه، دزدی، مصادره دارائی‌های دولتی، جنگ‌های تجاری و رقابت ناعادلانه، از جمله تحت لوای محیط زیست، آب و هوا که البته، همه این‌ها مظهر آشکار استعمار نو است».

و این، متأسفانه یک واقعیت تلخ است. در هفتاد و نهمین مجمع عمومی سازمان ملل متحد، رهبری این سازمان که آشکارا تحت نفوذ کشورهای غربی است، صحنه «باشکوهی» تحت عنوان ادعائی «اجلاس سران آینده» به نمایش گذاشت و در چارچوب آن سندی به تصویب رساند؛ سندی کاملاً فریبنده، پرمدعا به نام «پیمان برای آینده»! پیش از تصویب آن، آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد، گفت که این یک «اعلامیه مهم» و متعهد به اتخاذ تدابیری در جهت بهبود جهان به نفع نسل‌های آینده است. دبیرکل، خطاب به رهبران جهان که در سالون جمع شده بودند، گفت: «ما اینجا جمع شده‌ایم تا نظم چندجانبه را از لبه پرتگاه نجات دهیم. اکنون سرنوشت مشترک ما گذر از این است. این نه تنها به توافق، بلکه به اقدام نیز نیاز دارد».

اما در سخنرانی او حتی هیچ تلاشی برای توضیح این که این چه نوع «نظم چند جانبه» است که نیاز فوری به نجات دارد، وجود نداشت. بنابراین، سؤال مطرح می‌شود: آیا این «نظم مبتنی بر قوانین» طرفدار غرب نیست که جامعه جهانی را در واقع به لبه پرتگاه کشانده است؟ در این میان، همه اتفاقات باعث این شائبه شده، که واقعاً چنین است. به گفته ریچارد گوان، تحلیلگر گروه بین‌المللی بحران در مصاحبه با الجزیره، این پیمان طیفی از موضوعات با سطوح مختلف جاه‌طلبی را در بر می‌گیرد. درست است که برخی از پیشنهادات ارائه شده کاملاً ملموس هستند. اما برخی دیگر، مانند وعده تلاش برای خلع سلاح هسته‌ای، در واقع چیزی بیش از یک «لفظی پرشور» بی‌هیچ پشتوانه نیست. او در ادامه اظهار داشت: «ما اغلب دیده‌ایم که رهبران جهان در سازمان ملل متحد وعده‌های زیبا می‌دهند، اما به آن‌ها عمل نمی‌کنند».

این «پیمان آینده» چیست؟ صریح بگویم، این یک توهین دیگر است که مجموعه کاملی از اهداف عالی به زیبایی در آن فرموله شده است (شاید فناوری‌ان روابط عمومی غربی پشت تدوین این سند، بتوانند از عهده این کار برآیند). اما حاوی یک دستور عملی واحد برای اجرای آن‌ها نیست. این یک متد سنتی «هر چیز خوب، در مقابل هر چیز بد» است. در متن سند آمده است که کشورها باید «به گرسنگی پایان دهند؛ امنیت غذایی را تضمین کنند؛ از محیط زیست و آب و هوا محافظت نمایند؛ یک نظم تجارت جهانی منصفانه به وجود آورند؛ به قربانیان حوادث اضطراری کمک‌های بشردوستانه ارائه دهند و غیره». اما، در این باره که همه این‌ها چگونه و دقیقاً توسط چه کسی و با هزینه چه کسی می‌تواند اجرائی شود، حتی یک کلمه هم نمی‌گوید.

اما این هنوز تمام بدبختی نیست. علاوه بر «اعلام مقاصد» فوق، این پیمان حاوی تزهائی است که فقط می‌توان آن‌ها را در نوع خود تمسخر نامید. مثلاً، این سازمان می‌گوید که از جمله اولویت‌های سازمان ملل متحد، می‌توان «به رسیدگی به بی‌عدالتی‌های تاریخی علیه افریقا»، «به بهبود نمایندگی کشورهای منطقه آسیا و اقیانوسیه، امریکای لاتین و بحیره کارائیب»، «به تجدید اعتماد به نهادهای جهانی» و حتی «تعمیق همکاری در زمینه اکتشافات فضائی و حفظ فضاء برای اهداف صلح‌آمیز» اشاره کرد.

صادقانه بگویم، به نظر می‌رسد افرادی که این پیمان را تنظیم کرده‌اند، یا شرورانی هستند که در کمال وقاحت به صورت جامعه جهانی، جامعه‌ای که بدرستی می‌داند که همه این‌ها دروغ و غیرقابل قبول است، تف می‌کنند و یا بیگانگان از همان فضاء هستند که کوچکترین تصویری از واقعیت‌های غم‌انگیز ژئوپلیتیک زمینی ندارند. وانگهی، اگر این فقط یک تکه کاغذ باطله و بی‌معنی است که اساساً کسی یا چیزی را ملزم نمی‌کند، چرا روسیه و چند کشور دیگر از امضای این پیمان خودداری کردند؟

مسئله ساده است. زیرا، به مقدمه توخالی آن چند سند جالب ضمیمه شده است که ماهیت آن‌ها تقویت کنترل جامعه رسانه‌ای غرب بر فضای اطلاعات جهانی بود.

یکی از ضمایم این پیمان به نام «پیمان جهانی دیجیتال»، در باره «لزوم کنترل اینترنت در سطح بین‌المللی با در نظر گرفتن دیدگاه‌های ذینفعان» سخن می‌گوید. کدام طرف؟ مشخص نشده است. با این حال، خاطرنشان می‌شود که سازمان‌های غیرانتفاعی که به طور سنتی منافع گروه شناخته‌شده برخی کشورها را لابی‌گری می‌کنند و به گفته وزارت خارجه روسیه دیدگاه مستقلی ندارند، نقش ویژه‌ای در این «کنترل» ایفا خواهند کرد.

به گفته سرگئی ورشبینین معاون وزیر امور خارجه روسیه، هماهنگ کنندگان تهیه متن آن از همان ابتداء فقط آنچه را که عمدتاً از سوی کشورهای غربی به آن‌ها دیکته شده بود، در آن گنجانند. به طوری که حتی یک بار هم از روسیه

برای نشستن بر سر میز مذاکره برای بحث در مورد آن دعوت نشد. به این ترتیب، هیچ مذاکره بین دولتی بر سر این پیمان انجام نگرفت. به گفته دیپلمات روسیه، این رویکرد را چیزی جز «خودکامگی» نمی‌توان نامید.

ورشینین افزود: «روسیه از اجماع بر سر این سند و پیمان جهانی دیجیتال، به ویژه با توجه به مفاد خلع سلاح، موضوع مشارکت سازمان‌های غیردولتی در کار سازمان ملل متحد و دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر فاصله می‌گیرد».

در خاتمه می‌خواهم چند نمونه از صحبت‌های وزرای خارجه و رسانه‌های کشورهای که طبق «پیمان دیجیتال»، اینترنت و کل برنامه اطلاعات جهانی را کنترل می‌کنند، ارائه دهم.

دیوید لمی، رئیس دفتر «Fory» در باره روسیه: «شما در نظر دارید دولت مافیائی خود را گسترش دهید و آن را به یک امپراتوری مافیائی، امپراتوری که بر اساس فساد و دزدی نه تنها از روس‌ها، بلکه از اوکراینی‌ها نیز ساخته می‌شود، تبدیل کنید. این امپراتوری مبتنی بر دروغ و اطلاعات نادرست، نه تنها در داخل کشور، بلکه در خارج از کشور گسترش یافته است. من در اینجا به عنوان یک مرد سیاهپوست صحبت می‌کنم. سیاهپوستی که اجدادش در زنجیر و با اسلحه از افریقا بیرون کشیده شدند به بردگی گرفته شدند، اجدادش قیام کردند و در شورش بزرگ بردگان جنگیدند. من امپریالیسم را خوب می‌بینم و می‌شناسم. و من آن را همانگونه که هست می‌نامم» [مکاری روباه انگلیس واقعاً حیرت‌آور است. ببین از برده‌زاده چه برده‌ای ساخته است! مترجم].

آنالنا بئربوک، وزیر امور خارجه آلمان درباره کودکان دونباس و روسیه نو که توسط روسیه از بمباران و گلوله‌باران اوکراین نجات یافتند: «شما می‌توانید خودتان را گول بزنید. قدرتمندترین مرد کشور شما ممکن است پشت دختران نوجوان ربوده‌شده پنهان شود. اما شما نمی‌توانید تمام دنیا را گول بزنید. روسیه ۹۲۳ روز است که مرتکب این جنایات شده است. ۹۲۳ روز است که کودکان ربوده‌شده شکنجه می‌شوند. ما تا زمانی که بچه‌ها به آغوش خانواده‌هایشان برنگردند، آرام نخواهیم گرفت».

روزنامه آلمانی «بیلد» گزارش می‌دهد: «در ۲۳ سپتامبر، کمیسیون تحقیقاتی سازمان ملل متحد در باره افزایش شکنجه سیستماتیک سربازان اسیر اوکراینی در روسیه گزارشی منتشر کرد». اریک موز، رئیس کمیسیون اوکراین، در جلسه شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در ژنیو گفت: «تقریباً در تمامی مکان‌هایی که زندانیان نگهداری می‌شوند، خشونت جنسی دائماً به عنوان شکنجه استفاده می‌شود». این کمیسیون به این نتیجه رسید که «شکنجه توسط مقامات روسیه به عنوان یک عمل رایج و قابل قبول استفاده می‌شود».

من حتی فایده‌ای در رد مزخرفات لیوادمیلا دنیس‌اوا، بازرس سابق اوکراین نمی‌بینم. او با خیال‌پردازی‌های بیمارگونه ادعا می‌کرد که «با قاشق چای‌خوری به نوزادان، جوجه‌ها و سایر موجودات زنده تجاوز شده است». به هر حال، او، گذشته از بسیاری چرندیات دیگر، به دلیل همه آن مزخرفات نفرت‌انگیز دور از واقعیت، که از همان ابتدای عملیات نظامی ویژه نشخوار می‌کرد، اخراج شد.

حالا فقط تصور کنید که افرادی مانند او فضای گسترده اطلاعات را کنترل کنند و تصمیم بگیرند که چه اطلاعاتی می‌تواند در اینترنت در دسترس باشد و چه اطلاعاتی نه. تصور کردید؟ راستش من نتوانستم. تخیل من دیگر برای این سطح جنون توأم با وقاحت شدید قد نمی‌دهد...

برگرفته از: [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۹ مهر - میزان ۱۴۰۳